

[Korsgaard.]

Socialdemokratiet nu er saa stærkt, at det maatte kunne gennemføre, hvad det vilde — for de Radikale skal jo nok være følgagtige — trods det mener han altsaa, at vi i denne Situation har en Arbejdsløshed, der berettiger, at man i høj Grad trækker paa de Beløb, som ellers tilhører Fremtiden. Hvis jeg troede, at vi gik bedre Tider i Møde, skulde jeg i og for sig ikke indvende saa forfærdelig meget imod at give disse 20 Millioner ud nu, men da jeg er fuldkommen klippe-sikker paa, at vi snarere staaer over for en Nedgang end over for en Opgang — det viser jo ogsaa den faktiske Diskontoforhøjelse, der finder Sted fra Tid til anden —, saa er det, jeg finder, at det er uklogt og samfundsmæssigt urigtigt i Øjeblikket at bruge de Reserver, som man i høj Grad kunde have Brug for, i Løbet af eet eller højst to Aar.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Fisker): Det ærede Medlem mente, at Regeringens Motivering for Forslaget var den Erkendelse, at der var stor Mangel paa Beskæftigelse — jeg kan henvise til det Antal arbejdsløse, der for Tiden findes her i Landet. Men det er ogsaa Udtryk for, at der er stor Trang til omfattende Vejarbejder og til en Forbedring af Vejnettet, og det er disse Ting, der tilsammen bevirker, at det ærede Medlem burde være gaaet ind for Forslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Minister glemte at meddele, om han tror, at den Tid, der kommer, vil blive bedre eller daarligere end den, hvori vi befinder os. Det er for mig i sidste Instans det alt afgørende. Den højtærede Minister henviser til, at de Arbejder, der her er Tale om, i høj Grad er ønskelige. Ja, man kan jo, som jeg allerede har sagt, sagtens indkalde Anmodninger og vente at modtage mange, naar Kommunerne faar de 80 pCt. bevilget, men skulde Landet i og for sig trænge saa forfærdelig meget til at bruge mere Benzin og flere Biler? Jeg har jo endda Indtrykket af, at det har været under Overvejelse paa den ene eller anden Maade, som en Nødvendighed, at formindske Benzinindførselen. Det at gøre Vejene bedre, ja, man kan vel nok sige, at det paa en vis Maade aflaster Benzinforbruget for den enkelte Vogn, men stort set fremkalder det selvfølgelig

meget mere Trafik, meget mere Forbrug af en Vare, som maa indføres fra Udlandet. Jeg spørger da igen: Er det en tilstrækkelig Baggrund for ekstraordinært at tage en Reserve, som man kunde have til Raadighed under en Nedgangsperiode, og bruge den nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for det, han fortalte os her, at han overvejer en Ændring med Hensyn til Tildelingen af Tilskuddet af Vejmillionerne, saaledes at Sognekommunerne i Fremtiden vil faa et større Beløb. Jeg tror, det er en rigtig Tankegang, Ministeren her er inde paa, at man, efterhaanden som Amtsvejene er sat i Stand, overfører Beløbene til Sognekommunerne. Det er jo fuldkommen rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at der er Trang til en Forbedring af Vejnettet i Sognekommunerne, det er der absolut, det er der ingen Tvivl om, og derfor er det af Betydning, at man nu hører, at Sognekommunerne kan vente at faa en større Part af denne Skat.

Men det Spørgsmaal, jeg har opkastet, det er dette: Naar der nu, saaledes som Ministeren paaberaaber sig, er denne Trang til en Forbedring af Vejnettet, og der ogsaa ligger en Beskæftigelsesmulighed i disse Arbejders Igangsættelse, hvorfor kommer man saa ikke og foreslaar en Bevilling her paa Finansloven paa de 10 Mill. Kr., der skal til, i Stedet for at tage Veksler paa Fremtiden? Jeg sagde før, at man havde baandlagt disse Midler indtil 1942, men det er jo i Virkeligheden indtil 1943, vel at mærke, hvis man faar lige saa meget ind i Skat som i dette Aar; faar man mindre ind, er Midlerne baandlagt endnu længere ud i Fremtiden. Derfor synes jeg, det havde været bedre, om man havde fulgt den Anvisning, Venstre har givet, og ført de ca. 17 Mill. Kr., der fremkommer ved den 5 Øre af Benzinafgiften, der er indgaaet i Finanskassen for Vejene, over til Kommunerne og derved hjulpet disse. Men det har den højtærede Finansminister aabenbart ikke villet være med til, for hvis det er saadan, at vi har Raad til disse Arbejder, saa havde det været den naturlige Maade at løse dette Spørgsmaal paa.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.